

מראה המצה למסובין ואומר:
מצה זו שאנו אוכלים על שום מה. על שום שלא הספיק
בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי
חמלים הקדוש ברוך הוא וגאלם. שנאמר ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים
ולא יכרו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:

מראה המרור למסובין ואומר:
מרור זה שאנו אוכלין על שום מה. על שום שמררו
המצרים את חיי אבותינו במצרים שנאמר וימררו את חייכם
בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל
עבודתם אשר עבדו בהם בפרך:

בְּכַל

דוֹר וָדוֹר חִיב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאֵלוֹ
 הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם. שְׁנֵאמֵר וְהִגַּרְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם
 הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשִׂה יי לִי בְּצֵאתִי
 מִמִּצְרַיִם: לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבְרָגָל הַקְּרוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. אֲלֵא אַף אוֹתֵנוּ גַּם עִמָּהֶם. שְׁנֵאמֵר
 וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אֶתֵּנוּ לְתֵת
 לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ:

מכסיף המצות ומגביהין הכוס ואומרין בקול רם:

לְפִיכָךְ

אֲנַחְנוּ חִיבִים לְהוֹדוֹת לְהֵלֵל לְשַׁבַּח
 לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרֵךְ לְעֵלֵה
 וּלְקַלֵּם לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וּלְנוּ אֶת
 כָּל הַנְּסִים הָאֵלֹהִים. הוֹצִיאֵנוּ מֵעֲבָדוֹת
 לְחֵרוֹת. מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה. וּמֵאֵבֶל לְיוֹם
 טוֹב. וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל. וּמִשְׁעָבוֹד
 לְגֵאֲלָה. וְנֵאמֵר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה
 הֵלְלוּיָהּ:

